

Versek nyárra

<p>Andók Veronika: Vakáció Láttam a napot, súgta a szélnek: Várnak a tavak, csónakok, stégek. És tényleg a táblán virul egy szó, Csupaszín betűkkel: VAKÁCIÓ!</p> <p>Két hónap napfény vár ránk a nyárban, Kószálunk vígan viruló tájban, Hűsítő tavakra, strandokra járunk, Nincs is ilyenkor boldogabb nálunk.</p>	<p>Zelk Zoltán: Vakáció Hova menjünk, milyen tájra? Hegyre talán vagy pusztára? Folyópartra, vagy erdőbe? Faluszéli zöld mezőre? Lepkét fogjunk, vagy horgásszunk? Vagy mégiscsak hegyet másszunk? Akár erdő, akár folyó: gyönyörű a vakáció!</p>	<p>Balogh József: Vakáció Nyakunkon a nyár már, nyomában a játék, mezőt, hegyet jární eltökélt a szándék.</p> <p>A csavargó szélben táncoljon a labda, és a játékot mi nem is hagyjuk abba!</p> <p>Mert élet a játék, bár minden nap véges, legyen az ép testben lelkünk naptól fényes!</p>
<p>Bartos Erika: Gyümölcskosár Itt van a nyár, száz napsugár hívogat a kertbe! Érik a sok édes gyümölcs, szaladj gyorsan, szedd le! Piros almát almafáról, körtefáról körtét, akassz meggyet füleidre, szedj apró ribizskét!</p>	<p>Weöres Sándor: Barangolók Gyöngy az idő, vándoroljunk, Nincs szekerünk, bandukoljunk, Lassú folyó ága mellett Járjuk a halk fűzfa berket.</p> <p>Este a láb gyöngye, fáradt, Lombok alatt nézünk ágyat. Szöcske- bokán jó az álom, Száll a világ lepke- szárnyon.</p>	<p>Weöres Sándor: Kánikula Szikrázó az égbolt aranyfüst a lég, eltörpül láng-úrben a tarka vidék. Olvadtan a tarló hullámzik, remeg, domb fölött utaznak izzó gyöngyszemek. Ragyogó kékségen sötét pihe-szál: óriás magányban egy pacsirta száll.</p>
<p>Kányádi Sándor: Zümmög a méhecske Zümmög a méhecske, száll, száll, száll. Picike szárnyacskán jön a nyár. Picike szárnyacskán; zümm-</p>	<p>Mit kívánjak nyárra? Homokvárhoz: kupacot? Horgászoknak: kukacot? Hegymászóknak: nagy hegyet? Hús fagyihoz: friss jeget? Folyópartra: fát, nagyot?</p>	<p>Fecske Csaba: Lepkehívogató Szállj le, lepke, magot adok! Ha megeszed, többet adok. Mint a szírom, szép a szárnyad, ékessége vagy a nyárnak.</p>

zümm- zümm. Begyűjti mézét és elrepül.	Vakációt - száz napot!	
Osváth Erzsébet: Kánikula Rekkenő hőség, kánikula. Lógó nyelvvel lohol egy kutya. Virágok szirmát belepte a por, esőre szomjas fű, fa és bokor. Levél nem rezzen, szellő nem matat.	Sarkady Sándor: Nyár Dünyög a dongó, forró nyár- álmos a lepke, lustán száll. Szitakötő zümmög, öreg béka hümmög- záport vár. Szól a pacsirta, zengő nyár- búzamezőben fűj sétál. Bókol a búza, pipacs koszorúzza- sarlót vár.	Szalai Borbála: Indul a nap jókor reggel Felkel a nap jókor reggel, útnak indul fényes kedvvel. Felfelé hág a kék égen- s félúthoz ér éppen délben. Mégsem áll meg, nem ebédel, komótosan továbblépdel... Lassacskán megy, mendegél, pont estére célba ér: megérinti az ég szélét, s el is oltja aranyfényét.

Dalok, mondókák

Esik az eső, hajlik a vessző, haragszik a katona, mert megázik a lova. Ne haragudj katona! Majd kisüt a napocska, megszárad a lovacska.	Hej, a sályi piacon, piacon, almát árul egy asszony, egy asszony. Jaj, de áldott egy asszony, egy asszony, hatot ad egy garason, garason	Száraz tónak nedves partján döglött béka kuruttyol. Hallgatja egy süket ember, ki a vízben lubickol. Sej, haj, denevér, bennünk van a kutyavér!
Hopp, Juliska, hopp, Mariska! Hej, gyere vélem, egy pár táncra! Fogd a kontyod, hogy ne lógjon, hej, hogy a hajtűd ki ne hulljon! Így kell járni, úgy kell járni, Sári, Kati tudja, hogy kell járni. Fordulj, balra, csosszantóra, járd meg a táncot régi módra!	Gyertek lányok ligetre, ligetre! Itt a világ közepe, közepe. Itt árulják a rózsát, a rózsát. Abból kötnek bokkrétát, bokkrétát. Azt is tudom, ki köti, ki köti. Virág Erzszi kötözi, kötözi. Az asztalra leteszi, leteszi. Kovács Pista felveszi, felveszi. Kalapjához kötözi, kötözi.	Egy, - megérett a meggy. Kettő, - csipkebokor vessző. Három, - Te vagy az én párom. Négy, - biz' oda nem mégy. Öt, - érik a tök. Hat, - hasad a pad. Hét, - dörög az ég. Nyolc, - leszakadt a polc. Kilenc, - kis Ferenc. Tíz, - tiszta víz, ha nem tiszta vidd vissza, ott a számár megissza!
Hátamon a zsákom, zsákomban a mákom. Mákomban a rákom. Kirágta a zsákom,	Áll egy kis pont magába, bekerítjük karikába. Két kis zsinór lóg le róla, nono ez még nem a gólya.	Szántsunk földet, Vessünk búzát, Arassuk le, Csépeljük le,

<p>kihullott a mákom, elszaladt a rákom. Aki látja károm, fizesse meg mákom!</p>	<p>A tojása kerek, hegyes, mindjárt itt áll a vén begyes, hurkapálca hosszú lába, azzal gázol a mocsárba. Piros csőre hosszú, hegyes, jön a gólya, mindjárt megeesz! (kész a rajz)</p>	<p>Öröljük meg, Dagasszuk meg, Süssünk cipót, Lepényt, lángost Hamm!</p>
<p>Töröm, töröm a mákot, sütök neked kalácsot. Icca, tolla motolla, Néked adom ...(gyerek neve)</p>	<p>Esó, esó, essél, Buborékot vessél, Hogy a búza nőjön, a gyemek örüljön, Lesz kenyér, lesz kalács, fánkból is nagy rakás!</p>	<p>Csepp, csepp, csepereg - villan, csattan, megered; Zápor függöny zuhatag - fut a felhő, süt a nap. Jött, ment - jót esett: fűnek, fának jól esett.</p>